

Forhandling

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 92 (V, S, DF, KF, RV, LA, IA, SIU og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 15 (SF).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) Forespørgsel nr. F 15:**Forespørgsel til udenrigsministeren:**

Vil udenrigsministeren redegøre for den udvikling, som unionsborgerskabet har undergået siden dets indførelse i 1993, herunder den betydning, som unionsborgerskabet har haft for udviklingen af de sociale og udlændingeretlige regler, der kan afledes af EU-retten og må sidestilles med de nationale regler, samt hvordan ministeren mener at dette harmonerer med hensigten bag det danske forbehold for unionsborgerskabet?

Af Morten Messerschmidt (DF), Pia Adelsteen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Martin Henriksen (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skarup (DF).

(Anmeldelse 26.11.2008. Fremme 28.11.2008).

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Messerschmidt, for at begrunde forespørgslen.

Begrundelse

Kl. 13:08

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Som det vil være de fleste bekendt, indførte man med ikrafttrædelsen af Maastrichttraktaten det såkaldte unionsborgerskab i 1993, som fra starten af har været omgærdet af megen mistænksomhed og uvished om, hvad det egentlig skulle føre til. Det var også en af årsagerne til, at danskerne i 1992 valgte at stemme nej til Maastrichttraktaten og der fik et af deres berømmede forbehold, som i dag er direkte indskrevet – det blev det i Amsterdammtraktaten i 1998 – nemlig at unionsborgerskabet kun er et supplement og ikke erstatter de nationale statsborgerskaber.

Der er grund til her i dag, hvor det er ca. 10 år siden at den bestemmelse blev indføjet i traktaten, at dvæle lidt ved, hvad det egentlig vil sige, at reglerne kun supplerer og ikke erstatter, for i takt med at EU-retten har fået forrang for national ret, er det jo naturligvis åbenlyst, at det at supplere også er at erstatte. Når man har to konkurrerende rettighedskomplekser, som borgerne kan vælge imellem, er der regulært tale om en erstatning, en træden ud af kraft af de nationale regler i forhold til EU-reglerne. Og det er derfor, vi har bedt udenrigsministeren om at redegøre for, hvordan udviklingen har været på det her område.

EF-Domstolen har jo truffet afgørelse på afgørelse, hvor man har henvist direkte til artikel 18, altså unionsborgerskabet, ofte i sammenhæng med den gamle artikel 12 om ligebehandlingspåbuddet, og brugt det som argument for på socialområdet, på det uddannelsesmæssige område, det sundhedspolitiske område osv. osv., på en lang række områder at fortsætte integrationen. Det er der givetvis mange der vil synes er rigtig godt. Problemet er bare, at der aldrig nogen sinde har været et demokratisk mandat, et politisk eller folkeligt ønske om det. Det er noget, som er skabt, initieret og drevet frem af dommere ved EF-Domstolen, ikke af politikere. Det mener vi ikke hører til i et demokrati, og derfor ser vi frem til at høre udenrigsministerens redegørelse.

Kl. 13:10

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg giver med det samme ordet til udenrigsministeren.